

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่
อำเภอพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

หลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

หลักการ
ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน
ในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่
ชั้งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติจึงตราข้อบัญญัตินี้

**ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒**

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ และนายอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่นับแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์”หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์”หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์”หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์”หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณสุข”หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น”หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข”หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และ

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำเนินชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำเภอองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

- (๑) สุนัข
- (๒) แมว
- (๓) ช้าง
- (๔) โค
- (๕) กระเบื้อง
- (๖) แพะ
- (๗) นก
- (๘) ไก่
- (๙) เป็ด
- (๑๐) ห่าน
- (๑๑) สุกร
- (๑๒) แกะ
- (๑๓) หมา
- (๑๔) ลา, ล่อ
- (๑๕) กบ
- (๑๖) กวาง
- (๑๗) งู
- (๑๘) จระเข้
- (๑๙) ปลา
- (๒๐) กระต่าย
- (๒๑) หนู
- (๒๒) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ซึ่งได้รับอนุญาต

จากกรมป่าไม้
ต่อประชาชน ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดจำนวน ประเภท หลักเกณฑ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดจำนวน ประเภท หลักเกณฑ์ ชนิด และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์ เนพะฯ ในเขตท้องที่ได้ท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดจำนวน ประเภท หลักเกณฑ์ ชนิด และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์ เนพะฯ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่โดยเด็ดขาด
บริเวณถนนสาธารณะทุกสาย บริเวณสถานที่ราชการทุกแห่ง และบริเวณแม่น้ำทุกสาย สถานที่ปฏิบัติศาสนกิจ และตลาดในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่โดยเด็ดขาด

ข้อ ๘ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่งคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของสัตว์โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำ และกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขาภิบาล

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขาภิบาล เป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สูบสมหမุกหมุนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากร่างกายและมูลสัตว์ให้ถูกสุขาภิบาล เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควร และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค ที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรืองที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึง ทัวสัตว์และมีป้ายเตือน ให้รั้มมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานห้องถินกำหนด

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานห้องถิน รวมทั้ง ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่

หมวด ๒

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๙ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๘ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสภาพ หรือสุขาภิบาลของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) การดูแลสภาพและสุขาภิบาลของสถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องทำร่างระบายน้ำรับน้ำโสโครก ไปให้พ้นจากที่นั้น โดยสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้แหล่งน้ำสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจน สร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาด ภาชนะล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่ อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่นๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) ต้องมีที่ร่องรับน้ำฝน และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขาภิบาลจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๑๐ หลังจากที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๙ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานที่เลี้ยงสัตวนั้นเป็นบริเวณที่ปะรุง อาการถ่ายเทศาด瓦ก มีต้นไม้ร่มเงาสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถานสถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่นๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบสุขภาพ และไม่ก่อให้เกิดภัยต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตวน้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความชำรุดต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐-๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ มากกว่า ๕๐๐-๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ มากกว่า ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนดพร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

(๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรค อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยก หรือกักสัตวนั้นไว้ตากหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

หมวด ๓ การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข พบรสัตว์ในพื้นที่ตามข้อ ๖ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ที่ได้รับมอบหมายจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน หรือกรณีสัตวนั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรในระหว่างการจับสัตว์หากสัตว์ร่วงหนีหรือเกิดอุบัติเหตุอื่นใดต่อสัตว์ก็ตาม หากเป็นเหตุที่โดยพฤติกรรมต้องเกิดขึ้นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ทางองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ทั้งสิ้น

กรณีตามวรคหนึ่ง ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สาม อันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าว บุคคลที่สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่จะพิจารณาให้เบี้ยความผิดตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๓ เมื่อได้จับสัตว์มากก็ไว้ตามความในข้อ ๑๑ เจ้าพนักงานห้องถินจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนไปภายในสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากก็ไว้ โดยประกาศไว้ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ หรือที่เปิดเผย

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรคหนึ่งแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของ ให้สัตวนั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่

ข้อ ๑๔ กรณีที่กักสัตว์ไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์หรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานห้องถินจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดนั้นตามสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดสิบห้าวัน ถ้าได้เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนสัตว์ที่จำหน่ายไป

กรณีสัตวนั้นตายหรือเจ็บป่วยหรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่นๆ หรือเมื่อสัตว์แพ้พ่ายหรือปัญช์สัตว์กำาเก้อได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๕ สัตว์ใดที่เจ้าพนักงานห้องถินกักไว้ ในกรณีที่เจ้าของสัตว์แสดงหลักฐานรับคืนไปภายในกำหนดตามข้อ ๑๓ เจ้าของสัตว์จะต้องเสียค่าเลี้ยงดูตามจำนวนที่เจ้าพนักงานห้องถินได้จ่ายจริง

ข้อ ๑๖ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ มีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตวนั้น จะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันสมควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน นอกจากจะต้องระหว่างโทษปรับตามข้อบัญญัตินี้แล้ว ให้เจ้าพนักงานห้องถิน มีอำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับกักสัตว์ที่เจ้าพนักงานห้องถินกำหนด หรือเจ้าพนักงานห้องถินจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอย แก่เจ้าพนักงานห้องถินว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานห้องถินตามวรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๗ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณสุข ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนร้ายกาจต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจจากออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์ หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุร้ายกาจในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำการโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุร้ายกาจนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุร้ายกาจเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งนั้น

หมวด ๔ อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานห้องถินและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๘ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานห้องถินและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจ้งเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา
(๒) เข้าไปใน

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก
หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถกถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐาน
ที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติหรือตามพระราชบัญญัติ
ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรอง
การแจ้งหรือตามข้อบัญญัตินี้

(๔) ยืดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อบัญชาติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ในเขตอำนาจของคุณกรุงบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕
บทกำหนดโดย

ข้อ ๑๙ ผู้ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจปรับได้ตามอัตราก่อนที่เจ้าพนักงานห้องถิ่นพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้ต้องไม่เกินค่าปรับตามที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดไว้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(ลงชื่อ)

(นายคำรุณ ทวงศ์ธรรม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงใหม่

(๑๙๗)

(นายบดินทร์ เกษมศานติ)
นายอ่ำเภอพระนครศรีอยุธยา

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่
เรื่อง ประกาศเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ได้เสนอร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความเห็นชอบร่าง
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ใน การการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ สมัยสามัญ สมัยที่ ๓
ครั้งที่ ๓ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ และนายอำเภอพระนครศรีอยุธยาให้ความเห็นชอบร่าง
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว ตามหนังสืออำเภอพระนครศรีอยุธยา ที่ อຍ ๐๐๒๓.๖/๑๐๗๖ ลงวันที่ ๒๒
พฤษภาคม ๒๕๖๒ นั้น

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง
(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๗๑ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่จึงลงชื่อและประกาศเป็นข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ และประกาศเพื่อให้
ประชาชนทราบ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่ ตามแบบท้ายประกาศนี้ โดยข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ
ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่นับแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้าน
ใหม่แล้วเจ็ด วัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายคำรณ ทานธรรม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านใหม่